

Balance indadtil, som det viser sig umuligt at tilvejebringe ad Nedskæringsvejen«. . . . . »Formaalet maa dernæst være at tilvejebringe et stærkere og bedre handelspolitisk Forsvarsgrundlag, naar Danmark, hvad der er uundgaaelig nødvendigt, skal gaa til en Optagelse af Forhandlinger om nye Handels-traktater paa andet Grundlag end det hidtil gældende Handelstraktat-System«.

I sine replicerende Bemærkninger advarede *Handelsministeren* stærkt imod at gaa bort fra Valutakursernes Fastsættelse ved Nationalbanken og de ved Januar-Loven hjemlede Restriktioner, idet Ministeren ud fra lignende Synspunkter som de af Christmas Møller hævdede udtalte den Overbevisning, at et Eksperiment med fri Valutahandel, som Forholdene havde udviklet sig, vilde føre til meget alvorlige Rystelser for Erhvervslivet. Ministeren tilføjede, at han ansaa det for en Vildfarelse at tro, »at man skulde kunne forene Eksportinteresser med Interesser i Retning af Inflation« . . . »Hvis jeg havde den Opfattelse, at man ved en saadan Foranstaltning« — en bevidst Nedskæring af Kronen i Forhold til Sterlingkursen — »ikke midlertidig, men varigt, vilde være i Stand til at hjælpe det danske Landbrug over Vanskelighederne, vilde jeg heller ikke betænke mig paa det. Men jeg tror det ikke. Jeg tror tværtimod, at en Fremgangsmaade som den, det ærede Medlem Hr. Holstein tilraadede at anvende — en midlertidig Fremgangsmaade —, vilde føre det danske Landbrug ind i store Vanskeligheder, større, end det har haft endnu.«

I *Folketingets Udvalgs Betænkning* oplyses, at Udvalget har modtaget skriftlige Fremstillinger fra en Række Erhvervsrepræsentationer og Banker og har forhandlet med Repræsentanter for Nationalbanken, Provinsbankerne, Provins-handelskammeret og Valutakontorets Ledelse, »ligesom Handelsministeren og Valutakommissæren i flere Møder har stillet sig til Raadighed for Udvalget«. Derefter følger en kort Motivering af de foreslaaede *Ændringer*, der gik ud paa: at begrænse Lovens Gyldighedstid til Udgangen af Maj, at udvide Valutaudvalgets Medlemstal fra 4 til 8 og at tilføje den ovenfor i Gengivelsen af Lovens Indhold omtalte nye Paragraf.

Ved Lovforslagets 2. *Behandling* udtalte Madsen-Mygdal, at han, da Venstre i Udvalget havde staaet ene om Ændringsforslag, der gav Udtryk for det af Taleren ved 1. *Behandling* hævdede Standpunkt, og det her for Partiet drejer sig om overordentlig betydningsfulde Realiteter, kunde anbefale denne kortvarige Forlængelse af Loven i Haab om, at der ved Fristens Udløb maatte være Flertal for »at bringe den